

PG VII G 025.31.2016

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz. ....

Data wpływu ..... 12. 02. 2016 .....

Pan

Adam Podgórski

Zastępca

Szefa Kancelarii Sejmu RP

W nawiązaniu do pisma z dnia 4 lutego 2016 r., nr GMS-WP-173-29/16, dotyczącego rządowego projektu ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji przekazanego Prokuratorowi Generalnemu do zaopiniowania w trybie art. 3 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599, z późn. zm.), uprzejmie przedstawiam następujące stanowisko.

Projekt implementuje do krajowego porządku prawnego akty prawa Unii Europejskiej w postaci dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych.

Projektowana ustawa zmienia przepisy dotyczące funkcjonującego w Polsce systemu gwarantowania depozytów oraz wprowadza nowe rozwiązania prawne umożliwiające przeprowadzenie postępowania przymusowej

restrukturyzacji podmiotów objętych przepisami ustawy. Projektowana ustawa zastępuje dotychczas obowiązującą ustawę z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1866, z późn. zm).

Projekt ustawy zawiera w Dziale VI przepisy karne (art. 325-328), które przewidują odpowiedzialność karną za naruszenie przepisów ustawy określających właściwy sposób postępowania określonych podmiotów.

W art. 325 ust. 1 projektu przewiduje się odpowiedzialność karną za doprowadzenie do powstania straty po stronie Funduszu w wyniku zaniechania obowiązku wyodrębnienia i ulokowania środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty w sposób, o którym mowa w art. 296 ust. 1 ustawy. Należy jednak zauważyć, że wyżej wskazany przepis obliguje do lokowania przedmiotowych środków „w sposób bezpieczny”, a uszczegółowienie tego pojęcia znajduje się w kolejnych jednostkach redakcyjnych art. 296 ustawy. W związku z tym, w celu uniknięcia trudności interpretacyjnych, należy rozważyć uzupełnienie tego odesłania.

Projekt w art. 326 wprowadza karalność zachowania polegającego na nieodprowadzeniu wymienionych w tym przepisie składek obowiązkowych lub składek nadzwyczajnych. Nadto karalne jest nieodprowadzenie powyższych składek „w odpowiedniej wysokości”, przy czym brak odesłania do właściwych przepisów ustawy wyznaczających wysokość tych składek może naruszać zasadę określoności czynu zabronionego.

Pozostałe projektowane przepisy karne nie budzą istotnych wątpliwości. Proponowane sankcje są adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości czynów.

W. P. S.
Przewodniczący
A. S.